

Informe: Talls d'aigua domiciliaris per impagament

Les polítiques de gestió de l'aigua a Catalunya continuen mostrant-se insensibles a les necessitats de la població. Que en un context de llarga crisi econòmica com la que vivim es produeixin cada dia desnonaments, talls d'aigua, de llum i de gas, que es privatitzin serveis essencials com és la sanitat, o que es prioritzi el pagament dels interessos del deute per sobre de tota altra despesa demostra com d'allunyades estan les institucions de la població a la que diuen servir.

Així mateix es constata una important falta de transparència i d'accés a la informació per conèixer quina és la realitat social que vivim a casa nostra. **La falta de dades en matèria de talls de subministrament a les famílies per impagament**, i específicament de talls d'aigua, **continua sent escandalosa**, a pesar de tractar-se d'una necessitat vital i que l'accés a la informació depèn d'una instància tant immediata com és l'administració local.

Nº de talls

Amb les dades que ha pogut recollir la plataforma Aigua és Vida i que es recullen en un [nou mapa interactiu](#) es constata que, a pesar del creixent malestar, alarma social i desigualtats que causen els talls d'aigua a les famílies que no poden fer front als rebuts, aquests **són encara una crua realitat molt present als nostres municipis, si bé trobem importants diferències en funció del model gestió.**

D'entrada es constata que els municipis amb gestió privada tallen l'aigua molt més que aquells que tenen una gestió pública. Si bé **en termes mitjos el nº de municipis que tallen l'aigua se situa en el 30%**, al desagregar aquestes dades per model de gestió veiem **com aquesta xifra s'eleva fins al 74% en municipis amb gestió privada i disminueix fins al 8% als municipis amb gestió pública**, una clara mostra de quin model de gestió aposta per una vocació de servei on l'accés sigui universal i quin prioritza garantir beneficis econòmics encara que sigui a costa de la ciutadania.

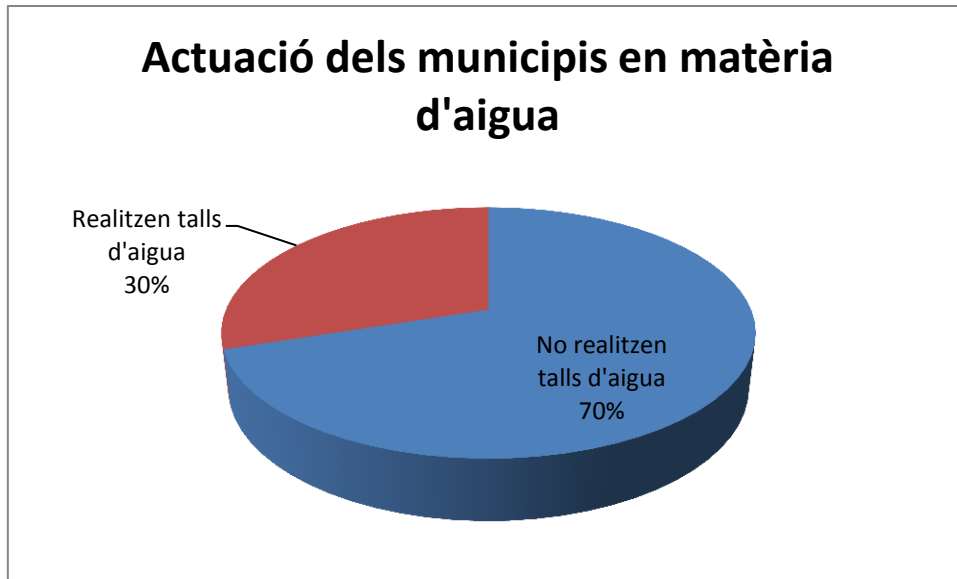
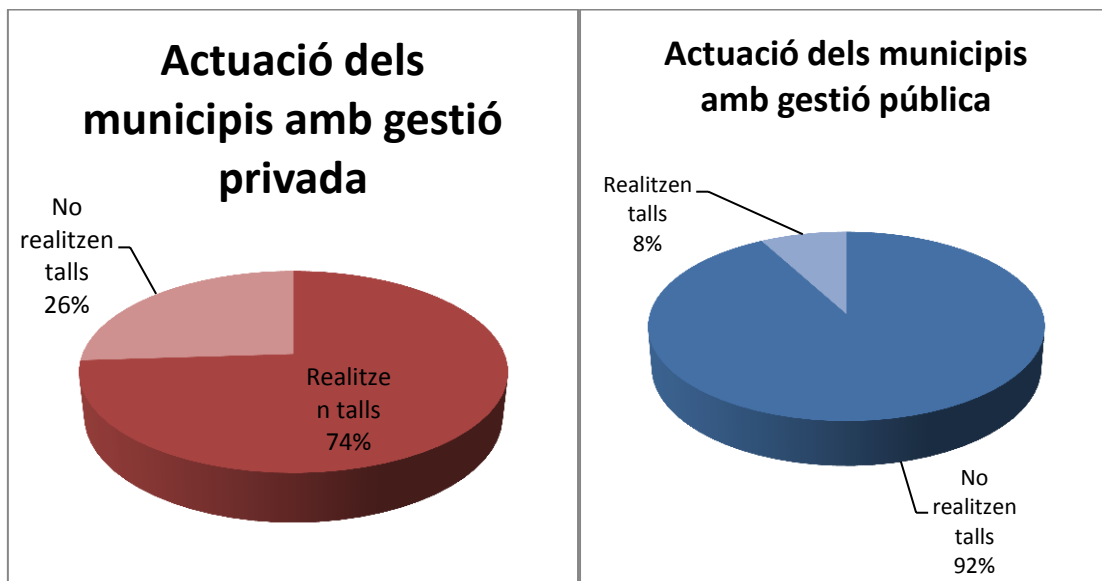

Figura 1. Actuació dels municipis en matèria d'aigua.

Figures 2 i 3. Actuació dels municipis en matèria d'aigua en funció del model de gestió

Això no obstant, pel que fa al nombre de talls que es realitzen veiem com en línies generals aquells municipis amb gestió pública proporcionalment tallen l'aigua més que els que tenen gestió privada: en el cas dels primers els talls d'aigua afecten a un 1% dels abonats, i en el cas dels segons a un 0,6%. Aquestes dades s'expliquen en part perquè entre el reduït nombre de municipis amb gestió pública que tallen l'aigua hi trobem Aigües de Manresa, amb un pes demogràfic relatiu molt important. També cal tenir present l'important pes de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i la falta de dades oficials sobre els talls que realitza l'empresa mixta controlada per AGBAR. Dues circumstàncies que, en qualsevol cas, no justifiquen la situació.

D'acord amb les dades disponibles i tenint en compte que la informació sobre talls d'aigua domiciliaris és per nº d'abonats, és a dir, per família, ens trobem davant d'una problemàtica en la que **podríem estar parlant de més de 120.000 persones que el 2014 es van veure privades d'aquest accés vital** reconegut per l'ONU com un Dret Humà l'any 2010 i tanmateix encara pendent de ser reconegut per la nostra legislació. **Aquesta xifra podria ser inclús superior si considerem el nombre de persones relativament major que viuen en les llars amb pocs recursos econòmics.**

Falta de transparència

Una altra dada alarmant és la falta d'informació que existeix pel que fa referència als talls d'aigua que es produeixen. Per una banda ens trobem que **la majoria dels 948 municipis a qui se'ls ha preguntat no han respost a aquesta qüestió**, i per l'altra banda també es constata com **l'administració és sovint incapaç de conèixer aquesta dada quan el seu model de gestió de l'aigua és privat.**

Així, ens trobem que dels 169 municipis que sí que han respost amb informació referent als talls d'aigua que es realitzen, 127 –un 75% del total- tenen una gestió pública, mentre que en els 42 casos restants -25%- la gestió municipal de l'aigua és privada.

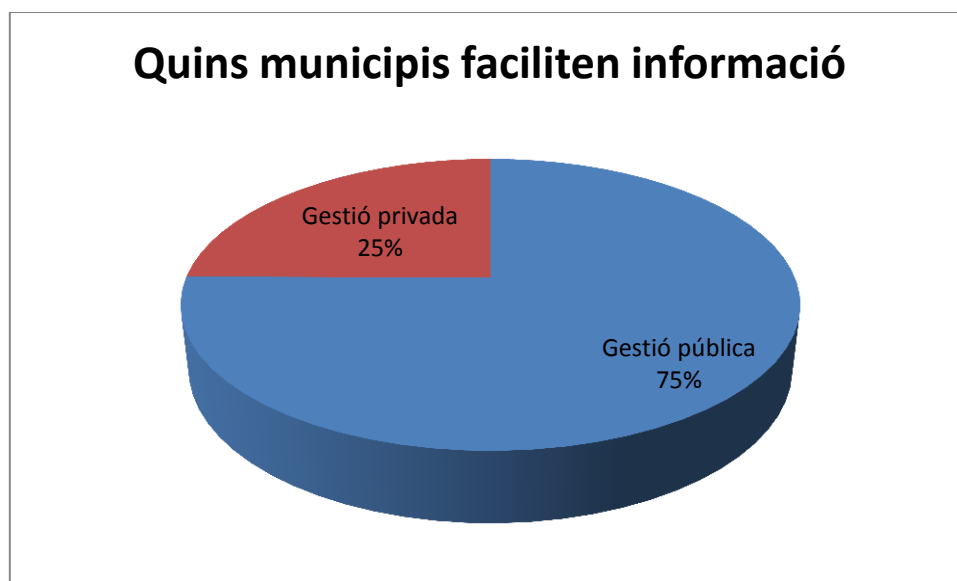

Figura 4. Municipis que han facilitat informació, segons model de gestió

Aquestes proporcions no coincideixen amb la realitat que tenim a casa nostra respecte al model de gestió, on la proporció entre municipis amb gestió pública i gestió privada **és propera al 50%**. Dit en altres paraules, **han respost sobre el nº de talls realitzats el 25% de municipis catalans que tenen una gestió pública i el 10% dels que tenen una gestió privada, percentatges substancialment diferents i en tots dos casos alarmantment baixos.** Aquestes dades reforcen la idea que la gestió privada és opaca fins i tot per les administracions que se

suposa que han de regular el servei però que a la pràctica es troben amb nombroses dificultats per accedir a una informació tant bàsica com són els talls d'aigua que es realitzen en el seu municipi.

Des d'Aigua és **Vida considerem intolerable i injustificable que es pugui tallar l'aigua a cap família per motius econòmics**, un bé sense el qual no podem viure més de 3 dies. Així mateix, havent constatat quin és el comportament i sensibilitat que presenten els diferents models de gestió de l'aigua presents a casa nostra, **la realitat ens mostra que cal apostar per una gestió pública no mercantil de l'aigua**, posant a les persones al centre de les polítiques d'aigua. Per això animem a tots els municipis i forces polítiques a comprometre's amb [el Pacte Social per l'Aigua a Catalunya](#) i a remunicipalitzar-ne la gestió com a millor garantia d'oferir el servei que la ciutadania reclama.

Barcelona, 7 de maig de 2015